

## Meditatie van Luther



Mattheus 28:10

MEDITATIE over de boodschap van Christus aan Zijn jongeren

"Vreest niet, maar gaat heen; boodschapt Mijn broederen dat zij heengaan naar Galilea, en aldaar zullen zij Mij zien".

Matth. 28:10.

Het is toch een vertroostende prediking, dat Christus Zijn jongeren broeders noemt. Zulke namen gebruikt Hij maar niet voor schijn, gelijk de wereld gewoon is, daar menigmaal iemand aan een ander schrijft: lieve broeder.. en is toch inwendig zijn hevigste vijand, wie hij alle onheil toewenst.

Dat zullen wij toch van Christus niet denken. Als Hij ons broeders noemt, dan meent Hij het waarlijk, dat Hij voortdurend onze broeder is, ons voor broeders houden en met ons als met broeders omgaan, het erfdeeld dat Hij bezit, niet voor Zichzelf behouden, maar met ons delen wil.

Maar wat is dit erfdeel van Christus? 't Is geen geld of goed, of grote macht en heerlijkheid; want de ervaring leert ons dat ook zij deze dingen bezitten, die noch kinderen van God, noch broeders van Christus zijn; daarom kan dit het ware erfdeel van Christus niet zijn, hetwelk Hij met Zijn broeders alleen bezit. Want het gaat met dit tijdelijke als met de zon, de regen en andere gaven van God, God geeft ze zowel aan bozen als aan vromen. Maar het rechte erfdeel van Christus is dat-

gene, waarvan Paulus spreekt: CHRISTUS IS  
ONS VAN GOD GEWORDEN WIJSHEID, GERECHTIGHEID,  
HEILIGMAKING EN VERLOSSING.

Zulk een rijk en eeuwig erfdeel zullen wij  
met het hart aannemen en daarover ons ver-  
blijden; want tot die hoop roept Christus  
ons, daar Hij ons Zijn broeders noemt. Maar  
het is een ellende boven alle ellende, dat  
wij meer vreugde hebben over honderd gulden,  
die iemand ons geeft of belooft, dan daar-  
over dat de Zoon van God ons Zijn rijk en  
eeuwig erfdeel schenken wil.

En dit is toch maar waar: het zal ons reeds  
genoeg moeten zijn, wanneer Christus ons toe-  
laat Zijn jongeren, Zijn knechten, Zijn leer-  
lingen te zijn, of ons Zijn vrienden noemt;  
want wie zou er geen roem op dragen zulk een  
groot Heere en Meester te bezitten?

Maar Hij verheft ons nog hoger, Hij wil het  
bij dat geringe niet laten blijven, Hij  
noemt ons Zijn broeders. Daarom moet men  
zulk een heerlijke vertroosting niet ver-  
geten, maar altijd aan deze rijke en eeuwige  
broederschap denken, en zich daardoor in alle  
nood en bij de dood laten vertroosten.

Luther.

000000

---